

[Kim Behnke]

aldemokratiets holdning til denne mission, at de hjælpeorganisationer, som man nu altså skal ned at eskortere og beskytte, klart og aldeles utvetydigt har meddelt, at de faktisk slet ikke ønsker, at der kommer disse FN-trøpper? Som de meget malerisk udtrykker det: I det øjeblik det for dem, de kan være oppe imod, får karakter af en egentlig militæraktion, vil deres egen sikkerhed blive bragt i fare. Eller sagt på en anden måde: I det øjeblik soldater eskorterer en bil, så er man ikke sikker på, selv om der er malet nok så mange røde kors på den, at det vil blive respekteret i samme omfang, som hvis man deltog alene og helt slap for den militære eskorte.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Trøjborg: Hvordan har de meldinger fra hjælpeorganisationerne påvirket Socialdemokratiets indstilling til helhjertet – som jeg kan forstå på hr. Trøjborg – at sende danske soldater i døden?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne i et indlæg i ordførerrækken senere komme ind på spørgsmålet om den tvang, man tilsyneladende påfører nødhjælpsorganisationerne ved dette forslag, men i denne omgang vil jeg opholde mig ved det, som synes at være Socialdemokratiets hovedærinde i hele denne sag, nemlig den i og for sig mindre detalje i forhold til principperne i det: spørgsmålet om, hvordan man skal forvalte et frivillighedsprincip.

Det, vi altså ser her, er et system, hvor det bliver tilladt at droppe ud og sige nej til udstationering. Hr. Trøjborg forklarer os, at det ikke får nogen som helst konsekvenser, hvis man gør det, og hr. Trøjborg siger, at der overhovedet ikke stilles nogen krav til den begrundelse, man skal aflevere, når man meddeler, at man ikke vil med. Må jeg så spørge hr. Trøjborg: Hvorfor er det da så magtpåliggende, at der skal gives en begrundelse? Hvorfor er det overhovedet taget med i denne konstruktion som noget væsentligt og som en væsentlig del af den aftale, der er indgået, hvis det er ligegyldigt, hvad der står i begrundelsen? Det synes jeg er et interessant spørgsmål, som jeg meget gerne vil have belyst.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Trøjborg, om han er bekendt med det, som hedder forsvarets personalebedømmelsessystem? Igennem en-

hver militærpersons militære karriere skrives der hvert år rapporter, og der foretages for hver enkelt ansat i det danske forsvar en bedømmelse, der ligger til grund for den pågældendes videre forløb i systemet, udstationering, forfremmelsesmuligheder og det ene og det andet. Vi har i tidens løb set dette system misbrugt på skræmmende vis. Vi har set folk, der var utilfredse med det militære system, blive stemplet som psykisk ustabile. Hvordan vil man i dette system stemple folk, der siger nej til at deltage i denne her aktion, måske oven i købet med den begrundelse, at de synes, den er lidt forkert?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Kim Behnke vil atter have, at man skal have lyttet til de elektroniske medier og læst aviserne. Det er selvfølgelig en udmærket beskæftigelse, men det var nok så vigtigt at følge forhandlingerne i Folketinget, herunder de svar, der er afgivet under udvalgsarbejdet. Det fremgår helt klart deraf, at ingen humanitær transport får påtvunget nogen form for uønsket eskorte. Det modsatte er faktisk tilfældet: de pågældende hjælpeorganisationer skal selv anmode om at få den. Derfor er den oplysning, som hr. Kim Behnke fremførte fra talerstolen for et øjeblik siden, ikke 5 flade øre og ikke 5 sekunders opmærksomhed værd.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det synspunkt fra hr. Arne Melchior er jeg sikker på at man med interesse har noteret sig i de pågældende hjælpeorganisationer. Der er ingen grund til at nævne dem. Vi er alle klar over, hvilke hjælpeorganisationer der er, for de har stort set hele dagen været refereret og ikke bare refereret, men direkte citeret for deres synspunkt, nemlig at de decideret frabeder sig den militære assistance.

Hvis hr. Arne Melchiors synspunkt – nemlig at denne her militæraktion jo i øvrigt kun vil blive sat ind, såfremt der kommer en anmodning fra disse hjælpeorganisationer – skal tillægges nogen som helst vægt, kan vi lige så godt stoppe mødet nu, så er der ingen grund til at fortsætte, for så er der ingen mening med at sende soldater derned – i og med, at hjælpeor-